JIUL – AL CINCILEA LIDER!

După **Sport Club Bacău** (etapele I—II), **Dinamo București** (III), **Steagul roșu Brașov** (IV), **Petrolul Ploiești** (V) și din nou **Steagul roșu** (VI), iată acum în fruntea ierarhiei divizionare — fie și numai pentru o săptămînă — pe **Jiul Petroșani**, prezență inedită, dar explicabilă, beneficiară — e drept — a concursului rezultatelor celorlalte partide, dar și mulțumită unui reviriment, îmbucurător, care se produce în sînul echipei din Valea Jiului, paralel cu scăderea de randament a celor care — prin valorile individuale posedate — erau și sînt cotate drept fruntașe. **„Momentul Jiul"** este plin de semnificație pentru acest campionat și **trebuie reținut ca un fenomen pozitiv,** totuși, pentru că **este vorba de o echipă în plină transformare, ca joc și veleități, promițînd fotbalului nostru un cîștig real,** chiar dacă pînă la urmă nu va rămîne în fruntea clasamentului. Va rămîne însă în lotul de divizionare cu mai multe pretenții la clasificare decît în trecut.

Aceștia credem că a fost momentul important fixat de etapa a VII-a, o etapă care — deși dominată de echipele gazdă — totuși a prezentat multe elemente interesante, spectaculoase chiar, demne de reținut :

— finaluri dramatice la Arad și București (Rapid — Petrolul), unde golurile victoriei au fost înscrise în ultimele minute de joc, l-a fel de dramatic a fost și sfîrșitul partidei de la Tg. Mureș ;

— două pase greșite au decis soarta jocurilor „U" Cluj — Sp. studențesc și Rapid — Petrolul ;

— C.F.R. Cluj continuă să supraîncălzească „complexul Jiul" ; a pierdut și acest duel, al patrulea (o dată în Cupă) !

— **Popovici** (U.T.A.) și **Naghi** (A.S.A.) au ratat primele lovituri de la 11 m ;

— **Gornea, Atodiresei, Kiss** și **Reinhardt,** foști jucători și antrenor la U.T.A., au făcut mari emoții textiliștilor, într-un meci în care comportarea — sub așteptări — a acestora din urmă a redus la proporții reale ,,isprava" de duminica trecută, cînd a învins la București cu 4—1 pe Sportul studențesc ;

— **Steagul roșu** se menține pe linia unei curioase evoluții : acasă n-a primit nici un gol, iar în deplasare n-a marcat încă unul !

— atacanții centrali și-au tăiat partea leului din totalul golurilor marcate : 11 față de 6 înscrise de extreme și 3 de mijlocași ;

— **Năstase** și **Roznai** confirmă formă și setea de goluri, înscriind fiecare cîte două goluri la activ ; promit a deveni soluții pentru echipa națională.

Desigur, însă, că în această etapă care a răscolit foarte mult clasamentul (cele mai spectaculoase salturi : **Farul** de pe locul 9 pe 4, **Dinamo** de pe 7 pe 3, **Jiul** de pe 4 pe 1 ; iar căderi mari : **Petrolul** de pe 5 pe 8, **St. roșu** de pe 1 pe 5—6, **C.F.R.** de pe 3 pe 7), atenția a fost îndreptată și spre două direcții speciale : comportarea selecționabililor pentru jocul cu Albania și a echipelor F. C. Argeș și Rapid, rămase în cupele europene.

Evoluția selecționabililor (este vorba de cei din lotul alcătuit săptămîna trecută) poate fi considerată ca bună. Cei mai mulți au primit note între 7 și 9. Adamache, Antonescu, Dobrin, Roznai și Năstase au primit 9. Doar doi (Nunweiller VI și Lucescu) s-au prezentat mai modest (6) iar unul (Radu) n-a jucat.

În ce privește pe F. C. Argeș și Rapid, aceștea au prilejuit impresii diferite și uneori contradictorii. Piteștenii, cît timp s-au menținut la Tg. Mureș într-un joc cu accent pe defensivă, s-au văzut conduși cu 4—1 (!) și n-a lipsit mult ca scorul să ia proporții. Cînd au ieșit la atac însă, au remontat pînă la 3—4 și au fost chiar la un pas de egalare. A fost perioada în care campioana, în frunte cu Dobrin, s-a apropiat de randamentul normal. Noroc că la joc n-a mai asistat antrenorul Munoz (Real Madrid) care-și anunțase vizita dar și-a contramandat-o. De asemenea noroc n-a avut parte însă Rapid, pentru că meciul său cu Petrolul a fost urmărit de Ernst Hlozek (Rapid Viena) și giuleștenii, deși au prezentat unele indicii de revenire în formă, totuși s-au zbătut mult pînă au smuls punctele ploieștenilor, învinși nefericiți printr-un gol pe care l-au creat chiar ei.

Un ultim aspect, mai interesant dar îngrijorător : în patru meciuri numai, cartonașul galben a fost fluturat de 10 ori, iar doi jucători (**Dinu** și **Pescaru,** căpitani de echipe !) au fost eliminați. Faptul trebuie să atragă atenția cluburilor și federației asupra necesității întăririi disciplinei pe terenuri ce atît mai mult cu cît urmează jocuri echilibrate și — prin situația din clasament — foarte importante, care pot aduce noi modificări în clasament : **Rapid — Dinamo, St. roșu — F. C. Argeș, Petrolul — Farul, U.T.A. — Sport Club,** de pildă, sînt meciuri care vor prilejui dispute aprige, de angajament și cu multă risipă de ambiție și energie. Lor și celorlalte trebuie să li se asigure cadrul de sportivitate și disciplină absolut necesar desfășurării normale a unui campionat. Este de datoria conducătorilor, antrenorilor, arbitrilor și federației să impună jucătorilor o asemenea ținută.

Petre GAȚU

Tg. MUREȘ. Acest atac al muresenilor la poarta lui STAN este stopat de OLTEANU, care va intercepta balonul. (Fază din meciul A.S.A. — F. C. Argeș, 4—3) Foto : A. HARKO

POTENȚE TACTICE VALORIFICATE

În partidele de la Tg. Mureș, din cei patru jucători înscriși pe foaia de arbitraj ca extreme, numai unul singur a acționat în tot cursul celor 90 de minute de joc ca aripă clasică, în angrenajul tactic al echipei sale. Este vorba de tînărul **Varadi** a cărui activitate în teren ar putea fi sintetizată, cu ajutorul unor înregistrări statistice, astfel : 20 de participări la acțiunile colective organizate de formația mureșană în treimea de apărare adversă, 8 centrări utilizabile, două șuturi pe poartă, unul dintre acestea soldat cu un gol impunător și 5 reușite personale la activ, în fazele de apărare.

Corespondentul lui **Varadi** din echipa argeșeană, **Troi,** a avut de acoperit o zonă de acțiune ofensivă mult mai extinsă, manevrînd pe un front de atac larg, echivalent cu acela al unui vîrf, în variantă cu trei înaintași. În aceste condiții, **Troi** a participat la 12 acțiuni ofensive ale echipei sale, a centrat eficace de 3 ori, a șutat de tot atîtea ori pe spațiul porții, înscrînd un gol și și-a făcut oportună prezența în 3 din acțiunile defensive piteștene.

Aceasta în ceea ce privește jucătorii — teoretic considerați — extreme dreapta. Trecînd acum la purtătorii tricoului cu nr. 11 ne vom opri, mai întîi, asupra tînărului internațional, **Hajnal,** în dreptul căruia am notat : 28 participări la fazele de atac ale echipei, 4 centrări bune, 3 șuturi pe spațiul porții și 5 deposedări reușite. Acționînd ca extremă retrasă, pe aliniamentul mijlocașilor, **Hajnal** a fost investit cu sarcini tactice complexe, într-o accepțiune modernă de activitate a postului de extremă, atunci cînd echipa dispune de un jucător complet. Cu un profil asemănător, dar cu un caracter ceva mai pronunțat defensiv, s-a manifestat și omologul lui **Hajnal** din echipa piteșteană, **Jercan,** înregistrat cu 14 participări efective la combinațiile de atac ale formației sale, 6 centrări, 3 șuturi pe poartă și 8 acțiuni de apărare rezolvate cu succes.

Comparînd acum cele patru micro-radiografii ale celor patru atacanți-extreme, din meciul de la Tg. Mureș, concluzia principală care se desprinde este aceea că în intențiile celor doi antrenori, **T. Bone** și **Fi. Halagian,** s-a manifestat evident o preocupare a jocului colectiv, acelea privind valorificarea potențelor tactice ale postului de extremă constituie unul din elementele de progres ale fotbalului nostru.

Mihai IONESCU

UN SUBIECT DE COMENTARII ȘI REFLECȚII

EXTREMELE

În fotbalul actual, în care tot mai mult se cere jucătorilor să îndeplinească cu maximă exactitate sarcini de joc complexe, să devină fotbaliști capabili să îndeplinească cel puțin cerințele unor posturi învecinate, în care ar ajunge datorită desfășurării unei faze sau unor faze ; în fotbalul actual, în care se menține heghemonia apărărilor aglomerate și atacanții

CONSTANȚA. Ca toată ființa lui BADIN (nr. 3) e VERA (mușchi de fundaș central croitoresc), OLOGU (mușchi de fundaș central PREA-puternici), Jucînd Fanul — Universitatea Craiova, 1—0) Foto : V. ONESA

PATRU EXTREME ȘI... NUMAI CINCI ȘUTURI !

În economia unei echipe de fotbal, rolul extremei a devenit atît de relativ, încît jucătorului cu nr. 7 sau 11, care în mod tradițional desemnează cele două aripi, sau pot avea o importanță foarte mare sau pot fi de-a dreptul inexistenți, după dorința sau intențiile antrenorilor.

Întîlnirea de la Constanța a fost ilustrativă în acest sens : de o parte un team care a apelat la extreme, dîndu-le sarcini concrete (e vorba de antrenorul **Hașoti,** fostă extremă, și de echipa sa, Farul), de cealaltă un „11" care, sacrificînd totul pentru apărare, a sacrificat și postul nr. 7 păstrîndu-l numai pe **Marcu** ca extremă și complement al lui **Oblemenco.**

Firește, a cîștigat echipa prezentă mai mult în atac, formația care a luptat pentru victorie.

Dar iată o scurtă caracterizare a jocului celor patru extreme din meciul Farul—Universitatea Craiova !

TĂNASE : extremă-falsă, foarte activ, a acoperit o mare rază de teren, intrucît a avut și unele sarcini defensive. Totuși, preocuparea sa principală a fost atacul. Ca urmare : a intrat de 13 ori în combinații, a centrat de 7 ori **(Caraman** a ratat o mare ocazie în min. 12 în urma unei astfel de acțiuni a extremei sale), dar NU A ȘUTAT NICIODATĂ ÎN PORTĂ !

OLOGU : sarcini strict ofensive. A combinat excelent cu **Tufan** (cîteva „un-doi"-uri au descumpănit uneori apărarea craioveană), dar s-a înțeles mai puțin bine cu **Caraman** și cu jucătorii din linia de mijloc. O preocupare permanentă a sa — demarcarea. Dintr-o astfel de situație (scăpînd de sub supravegherea lui **Niculescu**) a și marcat golul. A șutat de patru ori, de două ori pe spațiul porții.

DONOSE : de circumstanță pe aripă, sarcinile sale fiind mai mult de mijlocaș de susținere. A avut însă unele svîrcoliri în atac (a tras primul șut al craiovenilor, în min. 2, a centrat de patru ori, a deposedat de 7 ori și în două rînduri a intervenit direct în calea golului spre poarta lui **Oprea**).

MARCU : a acționat mai mult ca atacant central, alături de **Oblemenco.** Randamentul său ? Sub 50 la sută din cel obișnuit, datorită unui accident mai vechi. Introdus în teren de antrenorul **Cernăianu** din cauza lipsei de jucători. Realizări în teren : două centrări, un „un-doi" cu **Oblemenco.** Dar NICI UN ȘUT ÎN PORTĂ !

Singura situație de gol a craiovenilor am notat-o în min. 62 cînd **Pilcă** a plonjat temerar la picioarele fundașului **Velea...**

Mircea TUDORAN

DOAR ATODIRESEI ȘI FLOREA...

Dacă C.S.M. a reușit să țină în șah echipa textilistă timp de 66 de minute, meritul revine în cea mai mare parte celor două extreme **(Atodiresei** și **Florea)** care au fost animatorii jocului, au luptat cu o dîrzenie rară întîlnită, au acționat într-o manieră debordantă și talent autentic pentru acest post **Atodiresei,** purtătorul tricoului cu nr. 7, „absolvent" al școlii arădene de fotbal (a fost jucător la U.T.A. !) a acționat curajos, a sprintat irezistibil, s-a „bătut" cu masivii apărători arădeni și a centrat mingi utile. El este și autorul moral al primului gol : centrarea sa ideală a fost fructificată de Pușcaș !

Atodiresei a acționat pe o mare porțiune de teren, prezent în atac și

NICI CÎND STAREA TERENULUI O IMPUNEA

Ia Petroșani, a fost o vreme foarte umoasă, dar din cauza ploilor căute în zilele precedente terenul de e al stadionului din localitate, deenise aproape impropriu pentru desșurarea partidei Jiul—C.F.R. Cluj. e mari porțiuni, îndeosebi în zona ul centrală și în interiorul careurir de 16 m, terenul căpătase aspecl unor mocirle, cu un strat aprebil de noroi și apă, care făcea exem de dificil controlul balonului. ingurele zone unde ploile nu lăsară urme atît de adînci erau cele de extremă. Motiv pentru care se puea presupune că cele două echipe or folosi, ar fi mai mult chiar ca obicei.

Dar ceea ce era evident pentru ată lumea din tribune și de pe marinea terenului, n-a fost se pare la el de limpede și pentru jucătorii celor două echipe. În viltoarea disputei, ei n-au mai ținut seama de avantajele pe care le-ar fi prezentat desfacerea jocului pe extreme, ci au continuat să se înghesuie pe centru, luptîndu-se pînă la epuizare cu noroiul și bălțoacele, care împiedicau circulația normală a balonului.

De altfel, în repriza secundă gazdele și-au dat seama de greșala pe care o fac și, jucînd mai mult pe aripi, și-au pregătit mai bine atacurile, le-au sporit gradul de periculozitate, folosind îndeosebi centrările la semînălțime, mai greu de respins de către apărători.

În general însă, privind lucrurile, ținînd seama de desfășurarea întregii partide, nu putem aprecia decît ca nesatisfăcător, aportul jucătorilor cu numerele 7 și 11.

De altfel, la Jiul tricoul cu nr. 11 l-a purtat (probabil pentru inducerea în eroare a adversarilor) **Mulțescu,** care, de fapt, a evoluat pe postul lui obișnuit avînd de îndeplinit sarcini de joc la mijlocul terenului. Pe partea stîngă a activat îndeosebi **Stoian,** ca falsă extremă. Cealaltă extremă a Jiului, de astă dată veritabilă, și anume Stan Gabriel n-a mai avut — se pare — randamentul din partidele anterioare.

Extremele de la C.F.R. — **Sorin Bretan** (nr. 7) și Petrescu (nr. 11) — n-au avut nici ele, o zi prea bună. Deși au muncit mult în teren, venind și-n ajutorul apărării — randamentul lor general în susținerea propriei ofensive s-a situat la un nivel necorespunzător.

Constantin FIRANESCU

JOC ÎN „CUPLURI" PE AMBELE ARIPI

Din punct de vedere al temei pe care o abordăm azi, evoluția lui Dinamo a prezentat destule aspecte interesante. În primul rînd, o precizare : în primele 35 de minute (cît a fost în teren Doru Popescu), se poate spune că în mod practic, Dinamo n-a avut doi atacanți centrali și două extreme, pentru că pe aripa dreaptă Doru Popescu a acționat mai mult decît Lucescu (aceștia jucînd de fapt atacant central dreapta), iar pe cealaltă aripă Dumitrache a făcut cu regularitate altfel schimbări cu Fl. Dumitrescu încît diferența de posturi a fost aproape inexistentă. Doru Popescu (care, de la reintrare, marchează un pronunțat reviriment) a atacat mai mult pe aripa dreaptă (adesea în tandem cu Lucescu), în timp ce Dumitrache s-a deplasat cu regularitate pe stînga, în aceeași „morișcă" cu Fl. Dumitrescu pe partea respectivă, pe care o făceau și cei doi coechipieri ai lor de pe dreapta. În acest fel, ponderea cea mai însemnată a acțiunilor ofensive bucureștene a revenit părților laterale ale terenului, poate și datorită faptului că pe centru (acolo unde defensiva brașoveană se baza pe experimentații Pescaru și Jenei) aglomerația de apărători dădea atacurilor mai puține șanse de izbîndă.

Această manieră de joc adoptată de Dinamo a fost posibilă datorită disponibilităților celor 4 atacanți, fiecare dintre ei putînd juca pe aripi sau atacanți centrali. De altfel, nu de puține ori cele două extreme „en titre", Lucescu și Dumitrescu, au jucat atacanți centrali, după cum preferința lui Doru Popescu spre cursele pe aripa dreaptă sau ale lui Dumitrache spre acțiuni de învăluire pe stînga sînt la fel de notorii. Inteligerea lui Doru Popescu cu Moldovan a adus o oarecare schimbare de factură, aceștia din urmă jucînd atacant central secund de o manieră mai clasică. Revenind însă la jocul extremelor propriu-zise, vom reține : **Lucescu** — efort, mare rază de acțiune, tendință spre combinație în detrimentul acțiunii personale, inexactitate la centrări, teamă de șut la poartă : **Dumitrescu** — joc cam dezordonat, dar activitate susținută, contribuție la apărare, înclinație spre șutul la poartă (a fost aproape mereu prezent la finalizare).

Brașovenii au jucat cu aripi clasice **(Zotinca, Győrfi),** pe care le-au folosit la contraatac mult mai mult decît pe Florescu, pe centru. Nici una din cele două extreme n-a șutat însă la poartă și nici măcar n-a ajuns prea des în poziția de a da centrări utilizabile. Jocul celor două aripi brașovene a fost șters și din cauza tendinței generale a echipei de a juca economic, închis, la meci nul. Tot la acest subiect : **Győrfi,** extremă tipică, joacă la fel de bine și pe stînga și pe dreapta, unde a acționat de cîteva ori, după pauză.

Radu URZICEANU

ȘASE JUCĂTORI – DOUĂ MODALITĂȚI DE EXPRIMARE...

În partida de la Bacău au jucat... extreme : **Pană, Sorin Avram, Bălță** (din min. 60). **Pantea, Aelenei** și **Tătaru** (din. min. 46). Realizările lor concrete pe parcursul celor 90 de minute de joc ? 6 ȘUTURI — UN GOL ! Da, Nu ne-am notat și centrările efectuate (cele mai multe de **Pantea)** de fiecare în parte, considerînd centrarea ca pe o... datorie elementară a purtătorilor tricourilor cu nr. 7 și 11. Ba-am urmărit însă atent jocul și, de la început, trebuie subliniat faptul că toți șase AU PARTICIPAT EFECTIV LA JOC, n-au avut decît rareori momente de respiro, contribuind în acest fel la DINAMIZAREA PARTIDEI, la crearea unor faze spectaculoase de fotbal, mult gustate de un stadion aproape plin.

Au fost, de fapt, în această confruntare echilibrată de forțe dintre Sport club și Steaua DOUĂ FEDURI DE EXTREME. Sau, altfel spus, acestea s-au exprimat pe teren în două moduri distincte.

Sorin Avram (apoi **Băluță**) și **Pantea** au jucat în stil... clasic. Nu și-au părăsit decît rareori postul, au pistonat înainte și înapoi pe marginea lor de teren. De cîteva ori, atît **S. Avram,** cît și **Pantea** și-au depășit adversarii direcți **(Sătmăreanu** și respectiv **Comănescu),** cu mingea la picior sau lansați de coechipieri, centrînd apoi cu precizie. Mai slab a evoluat **Băluță,** în cele 30 de minute cît a jucat nereușind mai nimic în fața lui **Sătmăreanu,** foarte bun spre finalul meciului.

Pană, Aelenei și **Tătaru** (repriza secundă) au jucat însă rolul aripii false. Băcăuanul, unul dintre cei mai buni jucători ai meciului, și-a părăsit de multe ori zona, deplasîndu-se spre centru, intrînd în combinații cu **Rugiubei, Dembrovschi,** și chiar cu **Vătafu.** N-a uitat însă nici un moment să revină — cînd i-o cerea jocul — pe extremă, de unde a trimis cei puțin trei centrări de mingi-gol. Dintr-o astfel de centrare a marcat **Rugiubei,** din o a doua a rafurî, acesta din urmă jucînd atacant central secund de o manieră mai clasică. Revenind însă la jocul extremelor propriu-zise, vom reține : **Lucescu** — efort, mare rază de acțiune, tendință spre combinație în detrimentul acțiunii personale, inexactitate la centrări, teamă de șut la poartă : **Dumitrescu** — joc cam dezordonat, dar activitate susținută, contribuție la apărare, înclinație spre șutul la poartă (a fost aproape mereu prezent la finalizare).

Brașovenii au jucat cu aripi clasice **(Zotinca, Győrfi),** pe care le-au folosit la contraatac mult mai mult decît pe Florescu, pe centru. Nici una din cele două extreme n-a șutat însă la poartă și nici măcar n-a ajuns prea des în poziția de a da centrări utilizabile. Jocul celor două aripi brașovene a fost șters și din cauza tendinței generale a echipei de a juca economic, închis, la meci nul. Tot la acest subiect : **Győrfi,** extremă tipică, joacă la fel de bine și pe stînga și pe dreapta, unde a acționat de cîteva ori, după pauză.

Radu URZICEANU

AUTENTICE, CELE IMPROVIZATE ȘI JOCUL LOR

continuă să simtă o stare de inferioritate față de „tiparele defensive", necesitatea unor acțiuni de atac larg desfășurate, pentru desfacerea apărărilor, prin infiltrări pe extreme, nu-i deloc ignorată. Dimpotrivă. Manevrele tactice pe aripi — de meserie, improvizate sau false — constituie preocupări principale ale tehnicienilor.

Iată de ce în etapa a VII-a a Diviziei A ne-am propus să urmărim în mod special activitatea și randamentul jucătorilor cu nr. 7 și 11, indiferent dacă sînt sau nu specializați pe aceste posturi. Concluziile — cure oglindesc preferințe, intenții tactice sau simple conjuncturi — sînt cuprinse în aceste pagini.

LICĂ – CEL MAI PERICULOS

În partida de la Cluj, chiar după primele pase, bucureștenii l-au lansat pe șpringul lor, **Leșcanu,** care a și avîntat într-o cursă pînă în propierea liniei de fund, de unde a intrat în fața porții lui Ștefan. Pus a lipsit, mai precis o întîrziere de fracțiune de secundă a lui **M.** andu, ca tăbela de marcaj să sure prima modificare. După accesa fază eram înclinați să credem că ecul extremelor bucureștene va da mult rezultatul, dar totul s-a dovet a fi un foc de paie. **Leșcanu,** neștinat de colegi, a redus tot mai uit „motoarele" și, firesc, el a fost locuit. Activitatea lui **Kraus** a aut două aspecte. Primul — ca extemă stîngă, cînd a rezolvat mai ult sarcini de mijlocaș și oarecum coordonator, fiindcă adversarul direct (Cîmpeanu) nu l-a scăpat sub observație nici o clipă. Al oilea, după trecerea sa pe extrema eaptă, s-a apropiat de cerințele ostului și-n centrările sale a ovocat de cîteva ori panică în caul advers. Cel de-al treilea jucăr folosit ca extremă **(O. Ionescu),** e partea stîngă, a acoperit o mare nă, dar rareori a fost văzut acolo. ortul studențesc a beneficiat totuși serviciile unor jucători care să ționeze în zonele laterale : fundașii laterali (Jurcă și Tănăsescu), ale căror pase și centrări au fost destul de precise și utilizabile de colegii lor.

În schimb, aportul extremelor formației clujene s-a făcut simțit pe tot parcursul întîlnirii. Atît **Uifăleanu,** cît și, mai ales, **Lică,** ambii de altfel specialiști ai acestor posturi, au desfășurat o activitate laborioasă, cursele lor s-au închelat, aproape cu regularitate, cu centrări sau pase. Dacă colegii lor de linie ar fi fost mai atenți sau în unele cazuri ar fi sesizat din timp intențiile extremei ar fi putut fructifica ocazîile create.

Dintre cei cinci jucători folosiți pe posturile de extreme, **Lică** s-a dovedit a fi cel mai periculos și constant în cele 90 de minute ale partidei. Nr. 11 al lui „U" știe să-și dozeze eforturile și totodată să acționeze cît mai variat, folosind atunci cînd trebuie driblingul sau să combine cu cel mai apropiat coleg. De altfel, **Lică** nu s-a mărginit, în acest meci, să joace numai ofensiv, ci a ajutat, în situațiile ce s-au ivit, și pe apărători.

Deci, la Cluj, o singură extremă a evoluat cît mai aproape de cerințe.

Pompiliu VINTILA

REALISMUL PLOIEȘTEAN A FOST EVIDENT

Înainte de a face o caracterizare succintă asupra jocului celor 6 extreme folosite în partida **Rapid** — Petrolul, merită să ne oprim puțin la două aspecte de nuanță orientativă, frapante în maniera extremelor ploieștene. PRIMA : se știa că **Doru Nicolae** și **Moldovan** aveau în față fundași rapizi **(Ștefan — Pop)** care marcheză nemilos. Singura posibilitate de depășire a lor rămînea, deci, „un-doi"-ul cu jucătorul de șpriin **(Cozarec, Angelescu** sau **Oprișan,** de la caz la caz). De altfel, așa s-a și întîmplat, realismul acesta deschizînd calea acțiunilor penetrante spre poarta lui Răducanu. **Am amintit aici, spre edificare, faza din min. 24 cînd Cozarec ajuns extremă stîngă a trimis balonul lui Moldovan, în acel moment „vîrf-ocazional" ; ultimul revine cu mingea pe postul său și, șcăpat de Pop, o retrimite lui Cozarec care șutează dintr-o bucată de pe puțin peste bara transversală.** AB DOIBEA ASPECT : **nici una din extremele oaspeților n-a pus preț pe centrările înalte în careul rapidist,** din următoarele considerente întemeiate : **acolo, Boc** și **Grigoraș erau stăpîni autorități și apoi Petrolului îi lipsea „omul de șoc", îl numim pe Ion Constantin, care s-ar fi putut bate pentru astfel de baloane.** Cum era firesc și în acest caz singura alternativă a rămas folosirea acelorași „un-doi"-uri. A fost evident că din acest realism practic Petrolul a avut un cîștig, în sensul că i-a permis să aibă acel procent de siguranță în plus privind construcția și durata acțiunilor sale în jumătatea de teren a giuleștenilor.

Rapid, care altădată excela prin realizările jucătorilor cu numerele 7 și 11, nu ne-a dat prea multe argumente de analiză. Tot ce am putea spune este că jocul extremelor albvișiniilor **a avut duminică o notă de șablonism, întîrcepțat repede și contracarat simplu de adversarii direcți.**

Acum, cîteva considerații sumare despre fiecare în parte :

NĂSTRUESCU : În nota obișnuită de cărăuș și piston, încorsetat, însă, de marcajul lui Gruber. Nici un șut cise ; DUMITRIU III : nu se acomodează cu acest post neavînd viteza debordantă extremei de meserie (a și fost schimbat la pauză cu Petreanu) ; mai util ar fi poate ca **Dorin Nicolae** și **Moldovan** aveau în față fundași rapizi **(Ștefan — Pop)** care marcheză nemilos. Singura posibilitate de depășire a lor rămînea, deci, „un-doi"-ul cu jucătorul de șpriin **(Cozarec, Angelescu** sau **Oprișan,** de la caz la caz). De altfel, așa s-a și întîmplat, realismul acesta deschizînd calea acțiunilor penetrante spre poarta lui Răducanu. **Am amintit aici, spre edificare, faza din min. 24 cînd Cozarec ajuns extremă stîngă a trimis balonul lui Moldovan, în acel moment „vîrf-ocazional" ; ultimul revine cu mingea pe postul său și, șcăpat de Pop, o retrimite lui Cozarec care șutează dintr-o bucată de pe puțin peste bara transversală.** AB DOIBEA ASPECT : **nici una din extremele oaspeților n-a pus preț pe centrările înalte în careul rapidist,** din următoarele considerente întemeiate : **acolo, Boc** și **Grigoraș erau stăpîni autorități și apoi Petrolului îi lipsea „omul de șoc", îl numim pe Ion Constantin, care s-ar fi putut bate pentru astfel de baloane.** Cum era firesc și în acest caz singura alternativă a rămas folosirea acelorași „un-doi"-uri. A fost evident că din acest realism practic Petrolul a avut un cîștig, în sensul că i-a permis să aibă acel procent de siguranță în plus privind construcția și durata acțiunilor sale în jumătatea de teren a giuleștenilor.

Rapid, care altădată excela prin realizările jucătorilor cu numerele 7 și 11, nu ne-a dat prea multe argumente de analiză. Tot ce am putea spune este că jocul extremelor albvișiniilor **a avut duminică o notă de șablonism, întîrcepțat repede și contracarat simplu de adversarii direcți.**

Acum, cîteva considerații sumare despre fiecare în parte :

NĂSTRUESCU : În nota obișnuită de cărăuș și piston, încorsetat, însă, de marcajul lui Gruber. Nici un șut

BUCUREȘTI. DUMITRIU III (echipament alb), intrat în careul ploieștenilor, va fi deposedat prompt de fundașul central CIUPITU. (Fază din meciul Rapid — Petrolul, 1—0) Foto : V. BAGEAC